

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อส. ๔๑/๒๕๕๗
คดีหมายเลขแดงที่ อส. ๑๑๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๔ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ฟ้องคดี

รองศาสตราจารย์ นุชนาฏ จงเลขา ที่ ๑
นางจรรุพันธ์ นพสุวรรณ ที่ ๒
พลโท สมบูรณ์ เอี่ยมโอภาส ที่ ๓
นางสาวพรพรรณ เอี่ยมโอภาส ที่ ๔
นายทายาท เอี่ยมโอภาส ที่ ๕
นางสาวกุลประภัสสร ไชยวงศ์ ที่ ๖
นายบุญเรือน สุริกัณ ที่ ๗
นางกฤษณา สุริกัณ ที่ ๘
นายโอภาส สุริกัณ ที่ ๙
นายกวี จันทเศรษฐ์ ที่ ๑๐
นางสมศรี จันทเศรษฐ์ ที่ ๑๑
นายสมศักดิ์ จันทเศรษฐ์ ที่ ๑๒
นายนพดล บุญมา ที่ ๑๓
นางอรุณศรี จันทรเศรษฐ์ ที่ ๑๔
นายจรัส จันทรเศรษฐ์ ที่ ๑๕
นางสาวกนกวรรณ จันทรเศรษฐ์ ที่ ๑๖
นางอาชี อ้อบเดย์ ที่ ๑๗
นายภุชพงษ์ ภิญโญ ที่ ๑๘
นางสาวเจนจิรา สังข์วรรณะ ที่ ๑๙
นายสถิตย์พงศ์ ชัยชาญ ที่ ๒๐
นางสาวนิงนุช เทพประชา ที่ ๒๑

/Mr. Gary David Glazer...

ระหว่าง	Mr. Gary David Glazer ที่ ๒๒	
	รองศาสตราจารย์ บุษมา อนันต์สุชาติกุล ที่ ๒๓	
	รองศาสตราจารย์ กฐิน ศรีมงคล ที่ ๒๔	
	นายบุญร่วม เกษมศิริ ที่ ๒๕	
	นางพยอม เกษมศิริ ที่ ๒๖	
	นางสาวรุ่งอรุณ เกษมศิริ ที่ ๒๗	
	นางสาวจีรารวรรณ เกษมศิริ ที่ ๒๘	
	นายนที เกษมศิริ ที่ ๒๙	
	นายชาติชาย เกษมศิริ ที่ ๓๐	
	นางสาวทัศนวรรณ เกษมศิริ ที่ ๓๑	
	รองศาสตราจารย์ วิเชียร ภูสว่าง ที่ ๓๒	
	บริษัท ภาวิตรวดม จำกัด	ผู้ร้องสอด
นายกเทศมนตรีตำบลช้างเผือก	ผู้ถูกฟ้องคดี	

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำที่ ส. ๕/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ส. ๔/๒๕๕๗

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองมีภูมิลำเนาหรือที่พักอาศัยอยู่ในท้องที่หมู่ที่ ๑ ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่บริษัท ภาวิตรวดม จำกัด เพื่อก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวม ชนิด ค.ส.ล. ๗ ชั้น และชั้นลอย ๑ ชั้น จำนวน ๕๓ ห้อง เพื่อใช้เป็นอาคารชุดพักอาศัย โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งในท้องที่หมู่ที่ ๑ ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกใบอนุญาตให้มีการก่อสร้างอาคารในลักษณะดังกล่าวมาแล้วจำนวนหนึ่ง และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกบางส่วนได้ยื่นฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกไปแล้วเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๙๒/๒๕๕๓ คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ในการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่บริษัท ภาวิตรวดม จำกัด ดังกล่าว ได้มีการดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงการจัดทำรายงาน

/การวิเคราะห์...

การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วยการแยกขออนุญาตเป็นรายอาคารไป เนื่องจากบริษัทดังกล่าวมีเจตนาหรือแผนงานที่จะก่อสร้างโครงการอาคารที่อยู่อาศัยรวมอาคารที่สองในพื้นที่ต่อเนื่องกัน แต่ได้ทำการแยกโฉนดที่ดินและแยกผู้ขออนุญาตก่อสร้างออกจากกัน โดยอาคารที่สองจะขออนุญาตก่อสร้างโดยนางรมน ตรงจิตตเกษม ซึ่งก่อนหน้าที่จะมีการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารหลังที่สอง นางรมนเป็นกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทข้างต้น แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้แนะนำให้นางรมนถอนชื่อตนเองออกจากบริษัท และแยกยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารที่สองในนามตนเองเพื่อหลีกเลี่ยงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมาย อีกทั้งในการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนภายในชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างอาคารของบริษัท ภาวิตวโรดม จำกัด ผู้ถูกฟ้องคดีได้มอบหมายให้ผู้นำชุมชนเป็นผู้สำรวจและสอบถามประชาชนในพื้นที่ ซึ่งไม่เป็นไปตามรูปแบบและวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เนื่องจากผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ใช่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างแต่อย่างใด กรณีจึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกบางส่วนได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติตามเจตนาและความต้องการของประชาชนเพื่อแสดงการคัดค้านการออกใบอนุญาตก่อสร้าง รวมทั้งมีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ คัดค้านการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่บริษัท ภาวิตวโรดม จำกัด และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการตลอดจนประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างก่อน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลช้างเผือก ที่ ชม ๖๒๘๐๓/๑๔ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ไม่อาจดำเนินการตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกได้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการในการพิจารณาเพื่อออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าวให้ถูกต้อง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ทราบ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่บริษัท ภาวิตวโรดม จำกัด จนได้รับเอกสารใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกให้แก่บริษัทดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองเห็นว่า การพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่บริษัท ภาวิตวโรดม จำกัด ของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้พิจารณาถึงความเสียหายที่เกิดจากปัญหาด้านความปลอดภัยและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของผู้ที่พักอาศัยอยู่โดยรอบบริเวณโครงการ อีกทั้งไม่มีการวางแผนหรือดำเนินการใดๆ เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นล่วงหน้า จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกให้แก่บริษัท ภาวิตรโรตม จำกัด

๒. ให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาโดยให้ระงับการก่อสร้างอาคารดังกล่าวไว้ก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด

๓. ให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง โดยให้ผู้รับใบอนุญาตระงับการก่อสร้างอาคารดังกล่าวไว้ก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกบริษัท ภาวิตรโรตม จำกัด เข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอด ตามข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๕๗ (๓) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ยกคำขอที่ขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสอง

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า การพิจารณาออกใบอนุญาตเป็นไปตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ ผู้ร้องสอดได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร (แบบ ข.๑) ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ขออนุญาตก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมจำนวน ๑ หลัง ซึ่งเป็นอาคาร ๗ ชั้น มีชั้นลอย จำนวนห้องพัก ๕๓ ห้อง พื้นที่ ๓,๘๖๔ ตารางเมตร ลงบนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๑๘๐๕๔ เลขที่ดิน ๒๗๔ ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการพิจารณาตามลำดับ ดังนี้ ขั้นตอนที่ ๑ ผู้ร้องสอดหรือตัวแทนยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ตามแบบ ข. ๑ พร้อมเอกสารประกอบและแบบแปลนต่อเจ้าหน้าที่รับแบบ เมื่อเจ้าหน้าที่รับแบบตรวจสอบเอกสารครบถ้วนถูกต้องแล้วจึงออกใบนัดตรวจสถานที่ (ใบรับ) ให้แก่ผู้ร้องสอดเพื่อกำหนดวันนัดตรวจสถานที่ก่อสร้างโดยนายตรวจเขตต่อไป ขั้นตอนที่ ๒ ในวันที่กำหนดนัดตรวจสอบสถานที่ก่อสร้างอาคาร นายตรวจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จะดำเนินการตรวจสอบที่ดินที่ก่อสร้างว่าถูกต้องตามรูปโฉนดที่ดินหรือไม่ เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้วจึงทำการบันทึกไว้ ขั้นตอนที่ ๓ สถาปนิกและวิศวกรตรวจสอบแบบแปลนตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ที่กำหนดให้อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

/ที่มี...

ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่อาคารของผู้ร้องสอมีจำนวนห้องพักเพียง ๕๓ ห้อง และมีพื้นที่ใช้สอยเพียง ๓,๘๖๔ ตารางเมตร จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมประกอบการยื่นขออนุญาต ส่วนการตรวจตามกฎหมายกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๒ ปัจจุบันได้ขาดอายุการใช้บังคับไปตั้งแต่วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ แล้ว และยังไม่มีการประกาศกฎกระทรวงฉบับใหม่ออกมาใช้บังคับแทน จึงไม่มีหลักเกณฑ์ให้ตรวจ ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมาตรการรองรับเพิ่มเติมโดยมีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลช้างเผือก ที่ ชม ๖๒๘๐๓/๒๑๑๑ (ฉบับไม่ลงวันที่) ส่งแบบสอบถามขอทราบความคิดเห็นต่อการขออนุญาตก่อสร้างอาคารของผู้ร้องสอ ให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในรัศมีโดยรอบอาคารที่ยื่นขออนุญาตประมาณ ๑๐๐ เมตร ได้แสดงความคิดเห็นโดยนำหลักเกณฑ์ของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้โดยอนุโลม เสร็จแล้วได้นำความเห็นเหล่านี้มาประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตในส่วนที่ไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ขั้นตอนที่ ๔ เสนอคำขออนุญาตให้หัวหน้าฝ่ายแบบแผนและก่อสร้าง ตรวจสอบ ตรวจสอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องและให้ความเห็นเสนอต่อผู้อำนวยการกองช่าง ขั้นตอนที่ ๕ ผู้อำนวยการกองช่างตรวจสอบ ตรวจสอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องและให้ความเห็นเสนอต่อปลัดเทศบาล ขั้นตอนที่ ๖ ปลัดเทศบาลตรวจสอบ ตรวจสอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องและให้ความเห็นเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี ขั้นตอนที่ ๗ ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้มอบหมายให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทน พิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยหลังจากผ่านกระบวนการพิจารณาตามขั้นตอนข้างต้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ให้แก่ผู้ร้องสอเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ใช้ได้จนถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมพร้อมทั้งแจ้งว่าก่อนจะทำการก่อสร้างอาคารจะต้องมายื่นขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามเทศบัญญัติตำบลช้างเผือก เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีในการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่ผู้ร้องสอจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กฎกระทรวงและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ไม่ได้มีการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือออกใบอนุญาตโดยผิดกฎหมายตามคำฟ้องแต่อย่างใด ส่วนความเสียหายจากการก่อสร้างเป็นความเสียหายในอนาคตที่ยังไม่อาจคาดการณ์ได้แน่นอน ซึ่งถ้าหากเกิดขึ้นจริง ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองก็มีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าเสียหายได้ตามกฎหมาย

/ผู้ร้องสอ...

ผู้ร้องสอดให้การโดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดี และเพิ่มเติมว่า ผู้ร้องสอดได้ดำเนินการขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารอย่างถูกต้องชอบด้วยกฎหมาย ทุกประการ และจะไม่มี ความเสียหายต่างๆ เกิดขึ้นตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองกล่าวอ้างมา ในคำฟ้อง โดยก่อนดำเนินการได้มีการพิจารณาตรวจผังเมืองตามกฎกระทรวงผังเมืองรวม เชียงใหม่ และมีมาตรการเพิ่มเติมโดยการส่งแบบสอบถามความคิดเห็นให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในรัศมีโดยรอบอาคารที่ยื่นขออนุญาตประมาณ ๑๐๐ เมตร ได้แสดงความคิดเห็นตามหลักเกณฑ์ ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ออกใบอนุญาต เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ร้องสอด และผู้ถูกฟ้องคดีได้เคຍหารื้อไปยัง สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับคำตอบว่า กรณีของผู้ร้องสอด ไม่เข้าข่ายเป็นโครงการเดียวกัน และไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองกล่าวอ้างแต่ประการใด นอกจากนี้ ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดี ทั้งสามสืบสองวิตกว่าอาจเกิดมีขึ้นนั้นก็ยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง ซึ่งเป็นเรื่องในอนาคตที่ยังไม่แน่นอน ข้อกล่าวอ้างที่ว่าประชาชนผู้อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนข้างเคียง ๓ และพื้นที่ข้างเคียงจะได้รับความเสียหายจึงไม่เป็นความจริงแต่ประการใด ผู้ร้องสอดได้เคยสอบถามประชาชนแล้วได้รับคำตอบว่า ประชาชนอีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสอง แต่ไม่สามารถ ทัดทานได้ ในการก่อสร้างนั้นผู้ร้องสอดจะดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลที่ปฏิบัติกัน ดังนี้ ผู้รับเหมางานของผู้ร้องสอดจะต้องยื่นคำขอตอกองการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลตำบลข้างเคียง ก่อนที่จะลงมือก่อสร้างในบริเวณการก่อสร้าง ผู้ร้องสอดจะทำแนวรั้ว ชั่วคราวก่อนการก่อสร้างและติดป้ายแสดงแนวเขตก่อสร้าง ป้ายความปลอดภัย และป้ายเตือน ให้ระวังแนวเขตก่อสร้าง ผู้ร้องสอดจะไม่อนุญาตให้มีการตั้งที่พักคนงานในบริเวณสถานที่ก่อสร้าง เพื่อป้องกันปัญหาในด้านความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมของชุมชนบริเวณนั้น ยกเว้นในกรณีที่มีความ จำเป็น เช่น ต้องมีการเผ่าวัสดุก่อสร้างในบริเวณสถานที่ก่อสร้าง เป็นต้น กำหนดเวลาการทำงาน เริ่มตั้งแต่เวลา ๗.๓๐ ถึง ๑๘ นาฬิกา ให้ทำงานล่วงเวลาได้ไม่เกิน ๒๐ นาฬิกา สำหรับงานที่มีเสียงดัง รบกวน ส่วนงานที่ไม่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวน เช่น งานฉาบปูน สามารถทำงานล่วงเวลาได้ ถึงเวลา ๒๒ นาฬิกา ทั้งนี้ ยกเว้นงานที่มีความจำเป็นที่ต้องทำงานต่อเนื่องให้แล้วเสร็จ เช่น งานเทคอนกรีตอาจมีการทำงานที่เกินระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ร้องสอดจะพยายามหลีกเลี่ยง ไม่ให้เกิดกรณีนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อาคารของผู้ร้องสอดออกแบบงานเสาเข็มเป็นระบบ เสาเข็มเจาะ เพื่อลดปัญหาเรื่องเสียงดังและการสั่นสะเทือนจากการใช้เข็มตอก ในระหว่างการ ก่อสร้างจะมีการชิงผ้าใบที่ตัวอาคาร เพื่อลดปัญหาเรื่องฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย และลดเสียงดัง รบกวนจากการก่อสร้าง รวมทั้งจะมีการปลูกต้นไม้ตามความเหมาะสมเพื่อเป็นแนวกันฝุ่น และเสียงรบกวนอีกชั้นหนึ่ง ทางเข้าออกในสถานที่ก่อสร้างผู้ร้องสอดจะพยายามหลีกเลี่ยงเส้นทาง

/ที่ต้อง...

ที่ต้องผ่านหน้าบ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบสอง โดยเส้นทางเข้าออกสถานที่ก่อสร้าง จะใช้ถนนสาธารณะด้านหลังซึ่งกว้าง ๘ เมตร และอยู่ห่างจากบ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดี ทั้งสามสิบสองประมาณ ๗๐ เมตร จะจัดคนงานทำความสะอาดถนนที่อาจเกิดความสกปรก จากการสัญจรของรถยนต์ในโครงการก่อสร้างโดยตลอด จะจัดให้มีที่พิทักษะในเขตก่อสร้าง และมี รถขนขยะไปทิ้งในที่ทิ้งขยะซึ่งอยู่นอกพื้นที่ จะจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและดูแล ในพื้นที่ก่อสร้างเพื่อดูแลและป้องกันเหตุร้ายตลอด ๒๔ ชั่วโมง ผู้ร้องสอดไม่มีการแอบแฝง ที่จะออกแบบอาคารเพื่อหลีกเลี่ยงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เนื่องจาก ได้ศึกษาถึงข้อกำหนดของกฎหมาย และทำการออกแบบภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมาย อย่างเคร่งครัด โดยอาคารของผู้ร้องสอดมีพื้นที่ใช้สอยรวมประมาณ ๓,๙๐๐ ตารางเมตร มีจำนวน ห้องพักเพียง ๕๓ ห้อง จึงไม่เข้าข่ายที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แนวเขตที่ดินและโฉนดที่ดิน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ทางเข้าออกของโครงการ ไม่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับอาคารอื่นใดตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบสองกล่าวอ้างมาในคำฟ้อง

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวม เลขที่ ๐๐๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ร้องสอดเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนภายในเขตเทศบาลตำบลช้างเผือก อย่างทั่วถึงก่อนที่จะพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมให้แก่ผู้ร้องสอด หรือไม่ เห็นว่าคดีนี้เทศบาลตำบลช้างเผือกเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แต่การพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่ ผู้ร้องสอดที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ เป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งในการใช้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ของผู้ถูกฟ้องคดี ในอันที่จะควบคุม กำกับ ดูแล ไม่ให้มีการก่อสร้างอาคารผิดไปจากที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น การกระทำดังกล่าวจึงไม่ใช่ กิจกรรมเกี่ยวกับการจัดทำบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลช้างเผือกที่กฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติ และเทศบาลตำบลช้างเผือกได้อนุญาตให้ผู้ร้องสอดดำเนินการแทนแต่อย่างใด ประกอบกับ การก่อสร้างอาคารดังกล่าวดำเนินการโดยผู้ร้องสอดซึ่งเป็นนิติบุคคลภาคเอกชนและมีวัตถุประสงค์ ในการก่อสร้างเพื่อใช้เป็นอาคารอยู่อาศัยรวมเพื่อจำหน่ายให้แก่บุคคลทั่วไปอันเป็นกิจการ ที่มุ่งแสวงหากำไรในทางการค้าปกติของผู้ร้องสอด กรณีจึงไม่ใช่โครงการของรัฐที่ต้องจัดให้มี การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ และแม้ว่าโครงการก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมของผู้ร้องสอด อาจจะมีผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบสอง และชุมชนในบริเวณที่มีการก่อสร้างอยู่บ้าง แต่หาก

/พิจารณา...

พิจารณาถึงอัตราการเจริญเติบโตหรือการขยายความเป็นชุมชนเมืองในเขตเทศบาลตำบลข้างเผือก ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ประกอบกับภาพรวมโครงการของผู้ร้องสอดที่มีห้องพักเพียง ๕๓ ห้อง และไม่ได้เป็นโครงการที่มีขนาดใหญ่จนคาดหมายได้ว่าจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต และส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบสอง หรือชุมชนท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญจนถึงขนาดที่จะต้องเปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างทั่วถึงตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เนื่องจากยังมีมาตรการทางกฎหมายอื่น ๆ ที่สามารถนำมาใช้บังคับเพื่อป้องกัน หรือแก้ไข ผลกระทบข้างต้นได้ เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ดังนั้น ในการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร อยู่อาศัยรวมให้แก่ผู้ร้องสอดของผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่จำเป็นต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนภายในเขตเทศบาลตำบลข้างเผือกอย่างทั่วถึงก่อนแต่อย่างใด

กรณีมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดี ทั้งสามสิบสองได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมของ ผู้ร้องสอดอย่างเพียงพอและใช้สิทธิโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนที่จะพิจารณาออกใบอนุญาต ก่อสร้างอาคารให้แก่ผู้ร้องสอดหรือไม่ เห็นว่าคดีนี้การออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่ผู้ร้องสอด ถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การพิจารณาเพื่อมีคำสั่งดังกล่าวจึงถือว่าเป็นการพิจารณาทางปกครอง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีจะต้อง ปฏิบัติให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีอื่นอีกบางส่วน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ และหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ คัดค้านการออก ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมให้แก่ผู้ร้องสอดต่อผู้ถูกฟ้องคดี ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะออก ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่ผู้ร้องสอดไปเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดี ดังกล่าวมีฐานะเป็นคู่กรณีและผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องให้โอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และได้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนการออกใบอนุญาตก่อสร้าง อาคารให้แก่ผู้ร้องสอด ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีที่ยื่นหนังสือคัดค้านการก่อสร้างอาคาร ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนก่อน คงมีแต่เพียงแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่โดยรอบอาคารที่จะก่อสร้าง ในรัศมี ๑๐๐ เมตร เท่านั้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบสองยังมีข้อโต้แย้งอยู่ว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ดังกล่าวไม่ได้เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบที่แท้จริง กรณีจึงไม่เพียงพอที่จะทำให้รับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดี

/ได้ดำเนินการ...

ได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว อีกทั้งตามนัยมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถใช้เวลาในการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารรวมกันทั้งหมดถึง ๑๓๕ วัน การให้โอกาสผู้ฟ้องคดีที่ยื่นหนังสือคัดค้านได้ทราบข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อน จึงไม่เป็นการทำให้ระยะเวลาในการพิจารณาที่กฎหมายกำหนดไว้ต้องล่าช้าออกไป อันจะเป็นข้อยกเว้นให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ แต่อย่างไรก็ดี

กรณีมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า โครงการก่อสร้างอาคารของผู้ร้องสอด อยู่ภายใต้บังคับที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อนหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อมีการโต้แย้งในปัญหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจำนวนพื้นที่ใช้สอยของอาคารตามใบอนุญาตที่พิพาท จึงจำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริงดังกล่าวเสียก่อนว่าพื้นที่ใช้สอยของอาคารตามใบอนุญาตดังกล่าวมีจำนวนเท่าใด ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ ไม่ได้มีการกำหนดนิยามของคำว่า “พื้นที่ใช้สอยของอาคาร” เอาไว้โดยตรง ประกอบกับนิยามของคำดังกล่าว ยังมีการตีความที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับผู้ที่ตีความ ดังนั้น จึงต้องนำนิยามของคำว่า “พื้นที่ของอาคาร” ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้ในการคำนวณหาพื้นที่ใช้สอยของอาคารตามใบอนุญาตที่พิพาท เพื่อพิจารณาว่าอาคารดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือไม่ เนื่องจากเป็นบทกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณาพยานผู้เชี่ยวชาญในคดีนี้แล้วเห็นได้ว่าเป็นผู้ที่มีความเป็นกลางไม่มีส่วนได้ส่วนเสียในคดีนี้ อีกทั้งยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ สังกัดกรมโยธาธิการและผังเมือง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่โดยตรงในภารกิจด้านการผังเมือง การออกแบบ การก่อสร้างและการควบคุมอาคาร การกำหนดคุณภาพและมาตรฐานการก่อสร้างด้านสถาปัตยกรรม วิศวกรรมและการผังเมือง อีกทั้งเมื่อศาลได้มีคำสั่งแต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญให้คู่กรณีทุกฝ่ายทราบ ต่างก็มีได้โต้แย้งการแต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว ดังนั้น ความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่ระบุว่าอาคารที่พิพาทมีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทั้งหมด ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร จึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือกว่าข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอด ซึ่งเมื่ออาคารตามใบอนุญาตที่พิพาทมีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทั้งหมด ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร จึงอยู่ในข่ายต้องจัดทำรายงาน

/การวิเคราะห์...

การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดที่ว่าไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนข้ออ้างของผู้ร้องสอดที่ว่า เมื่อผู้ร้องสอดได้เริ่มทำการก่อสร้างอาคารแล้วพบว่าสภาพพื้นที่หน้างานมีความลาดเอียงต่างระดับกันในขอบเขตของที่ดินประมาณ ๘๐ เซนติเมตร ส่งผลให้พื้นที่จอดรถใต้อาคาร ชั้น ๑ ไม่สามารถใช้จอดรถได้ตามแบบแปลนประกอบกับมีแนวระบบท่อน้ำเสีย น้ำทิ้ง พาดผ่านบริเวณดังกล่าว ผู้ร้องสอดจึงได้ยื่นเรื่องขอแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้าง โดยการก่ออิฐฉาบปูนยกเล็กการใช้พื้นที่ในส่วนนี้ซึ่งมีพื้นที่ ๙๕.๖๘ ตารางเมตร ต่อผู้ถูกฟ้องคดี พื้นที่ตามความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญจึงลดลงเหลือ ๓,๙๙๓.๒๔ ตารางเมตร นั้น เห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่บุคคลสามารถเข้าใช้สอยได้ การที่ผู้ร้องสอดก่ออิฐฉาบปูนยกเล็กการใช้พื้นที่ ไม่ได้เป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของอาคารเป็นแต่เพียงความประสงค์ในปัจจุบันของผู้ร้องสอดเอง การกระทำดังกล่าวจึงไม่มีผลทำให้พื้นที่ใช้สอยของอาคารตามใบอนุญาตที่พิพาทลดลงไปตามข้อกล่าวอ้างของผู้ร้องสอดแต่อย่างใด สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองกล่าวอ้างว่า ผู้ร้องสอดและผู้ถูกฟ้องคดีพยายามหลีกเลี่ยงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เนื่องจากโครงการอาคารอยู่อาศัยรวมของผู้ร้องสอดมีหลายโครงการ แต่ได้แบ่งแยกขออนุญาตโดยผู้ขออนุญาตคนละรายกัน นั้น เห็นว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองเพียงแต่กล่าวอ้างขึ้นมอลอย ๆ ไม่มีพยานหลักฐานใดมาสสนับสนุนข้อกล่าวอ้างอีกทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองแจ้งด้วยว่าได้โต้แย้งประเด็นนี้ในคดีหมายเลขดำที่ ๙๒/๒๕๕๓ ของศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกันไว้แล้ว ดังนั้น ในคดีนี้จึงไม่จำต้องวินิจฉัยข้อโต้แย้งดังกล่าวนี้ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสอง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวม เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ร้องสอดจึงไม่ชอบด้วยรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งตามใบอนุญาตดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่อนุญาตให้ผู้ร้องสอดก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวม

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่าผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงและได้ใช้สิทธิโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอตามมาตรา ๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่พิพาทให้แก่ผู้ร้องสอดนั้น

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งแบบสอบถามความคิดเห็นไปยังผู้พำนักอาศัยอยู่ในรัศมี ๑๐๐ เมตร โดยรอบอาคารของผู้ร้องสอด ได้แสดงลักษณะของอาคารที่ขออนุญาตก่อสร้าง โดยมีแผนที่ โดยสังเขป ผังบริเวณ และแบบแปลนพื้นของอาคารให้พิจารณาตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ และผู้ฟ้องคดีก็ทราบจึงได้ใช้สิทธิโต้แย้งคัดค้านการอนุญาตเป็นหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ และฉบับลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ แต่มิได้แสดงพยานหลักฐานใดในการคัดค้าน นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดียังจัดการประชุมในลักษณะของการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ จึงไม่มีเหตุที่จะต้องขยายระยะเวลาการพิจารณาอนุญาตออกไปตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ฟ้องคดีอีก ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้นำความคิดเห็นในส่วนที่ได้รับมาพิจารณาแล้ว เห็นว่ามีได้เป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลหรืออาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือประโยชน์อันชอบธรรมของบุคคลจำนวนมาก ที่ต้องใช้วิธีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ตามที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้อง และผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้นำข้อโต้แย้งข้อห่วงใยนั้นมาใช้ในส่วนที่ไม่ขัดแย้งต่อกฎหมายควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องก่อนแล้วจึงได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่ผู้ร้องสอด และระหว่างการก่อสร้างก็ได้ควบคุมการก่อสร้างอาคารให้เป็นไปตามมาตรฐานก่อสร้างอาคารที่ปลอดภัยตามหลักวิศวกรรมและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการคำนวณพื้นที่ใช้สอยของพยานผู้เชี่ยวชาญที่คำนวณได้ ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร เป็นการคำนวณจากพื้นที่ของอาคารทั้งหมด แตกต่างจากการคำนวณของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ทำการคำนวณจากพื้นที่ใช้สอยของอาคารตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้พื้นที่ ๓,๘๖๔ ตารางเมตร ซึ่งเป็นไปตามที่ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ตามเอกสารท้ายประกาศ ๑ ในตารางลำดับที่ ๓๑ ที่กำหนดให้ อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป หรือมี “พื้นที่ใช้สอย” ตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป กำหนดเอาไว้แล้ว โดยได้ใช้คำนิยามของคำว่า “พื้นที่อาคาร” หมายความว่า “พื้นที่ของพื้นของอาคารแต่ละชั้นที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ภายในขอบเขตด้านนอกของคานหรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตด้านนอกของผนังของอาคารและหมายความรวมถึงเฉลียงหรือระเบียงด้วย แต่ไม่รวมพื้นดาดฟ้าและบันไดนอกหลังคา” ตามข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

/ออกตามความ...

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มิได้ให้คำนิยามคำว่า “พื้นที่อาคาร” เอาไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าพื้นที่ของอาคารทั้งหมดมีความหมายกว้างกว่าพื้นที่ใช้สอย ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าในการคำนวณพื้นที่ใช้สอยของอาคารที่พิพาทที่ยังขัดแย้งอยู่ นี้ยังขาดความเห็นของอีก ๒ หน่วยงาน คือ คณะกรรมการควบคุมอาคาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เหนือกว่าผู้ถูกฟ้องคดีและพยานผู้เชี่ยวชาญ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยพิพากษายกฟ้อง

ผู้ร้องสอดอุทธรณ์โดยมีเนื้อความทำนองเดียวกับคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี และเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองอ้างผลกระทบและความเดือดร้อนเสียหายจากการก่อสร้างอาคารของผู้ร้องสอด โดยไม่ปรากฏหรือมีรายละเอียดของผลกระทบ หรือความเดือดร้อนเสียหายที่ได้รับ เนื่องจากโครงการของผู้ร้องสอดเป็นโครงการก่อสร้างขนาดเล็ก และผู้ร้องสอดได้ปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด อีกทั้งผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้พักอาศัยอยู่ในบริเวณโครงการก่อสร้าง จึงไม่ใช่ผู้ที่ได้รับผลกระทบหรือได้รับความเดือดร้อนเสียหายที่แท้จริงตามกฎหมาย ที่หมายถึงคู่กรณีในคดีตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากในรัศมี ๑๐๐ เมตร รอบบริเวณโครงการก่อสร้างมีบ้านพักอาศัยอยู่ไม่เกิน ๔ หลังคาเรือน การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองนำคดีมาฟ้องจึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตกั่นแก้งผู้ร้องสอดให้ได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองไม่ต้องการให้มีอาคารอยู่ในบริเวณดังกล่าว เพื่อมาบดบังสายตาของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสอง โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของผู้อื่นและความเจริญ การพัฒนาชุมชน ส่วนประเด็นเกี่ยวกับการคิดคำนวณพื้นที่อาคารในการเสียค่าธรรมเนียมต่อหน่วยงานนั้น ผู้ร้องสอดมิได้เป็นผู้คิดคำนวณ พนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้คิดคำนวณตามอำนาจและหน้าที่และผู้ร้องสอดได้ชำระค่าธรรมเนียมตามกฎหมายแล้ว ส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีออกใบอนุญาตก่อสร้างให้แก่ผู้ร้องสอดภายใน ๔๕ วัน โดยไม่รอคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสอง เป็นการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายนั้น ผู้ร้องสอดเห็นว่าการออกใบอนุญาตดังกล่าวเป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีบางรายได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อคัดค้านการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่ผู้ร้องสอด ฉบับลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ และฉบับลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าฟังไม่ขึ้น ประกอบกับจากการสำรวจตรวจดูพื้นที่ในรัศมี ๑๐๐ เมตร รอบบริเวณโครงการก่อสร้างก็ปรากฏบ้านพักประชาชนอยู่เพียง ๔ หลังคาเรือน การที่ผู้ถูกฟ้องคดี

/ออกใบอนุญาต...

ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่พิพาทให้แก่ผู้ร้องสอดตามกำหนดจึงเป็นการใช้ดุลยพินิจ โดยคำนึงถึงผลกระทบข้างเคียงหลายๆ ด้านควบคู่กันและชอบด้วยกฎหมายแล้ว

สำหรับที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า โครงการก่อสร้างของผู้ร้องสอดอยู่ภายใต้ บังคับที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม นั้น เห็นว่าตามใบอนุญาตก่อสร้าง อาคารของผู้ร้องสอดเป็นอาคารที่อยู่อาศัยรวมจำนวนหนึ่งหลัง มีห้องพักจำนวน ๕๓ ห้อง ระบุพื้นที่อาคาร ๓,๘๖๔ ตารางเมตร มีใช้ระบุเป็นพื้นที่ใช้สอยของอาคาร ๓,๘๖๔ ตารางเมตร ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัย ส่วนที่พยานผู้เชี่ยวชาญระบุว่าอาคารพิพาทมีพื้นที่รวมกัน ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร นั้น ตามความเห็นพยานผู้เชี่ยวชาญระบุว่า “ในการพิจารณา ค่าธรรมเนียมในการตรวจแบบแปลนก่อสร้าง ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตาม ความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (พ.ศ. ๒๕๒๒) ข้อ ๓ (๓) กำหนด อาคารสูงเกินสามชั้น หรือสูงเกินสิบห้าเมตร ให้คิดตามพื้นที่ของอาคาร แต่ละชั้นรวมกันตารางเมตรละ ๔ บาท มิได้กำหนดให้คิดตามพื้นที่ใช้สอยของอาคาร และกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (พ.ศ. ๒๕๒๒) ข้อ ๒ ได้กำหนดให้ “พื้นที่อาคาร” หมายความว่า พื้นที่ของพื้นที่ของอาคารแต่ละชั้นที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ภายในขอบเขต ด้านนอกของคานหรือภายในพื้นที่นั้น หรือภายในของเขตด้านนอกของผนังของอาคาร และหมายความรวมถึงเฉลียง หรือระเบียงด้วย แต่ไม่รวมพื้นดาดฟ้าหรือบันไดนอกหลังคา” ดังนั้น การคำนวณหาพื้นที่อาคารดังกล่าวได้คำนวณตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตาม พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อเท็จจริงก็คือ พยานผู้เชี่ยวชาญแจ้งว่าคิดคำนวณ พื้นที่อาคารมิใช่พื้นที่ใช้สอยตามที่ศาลปกครองชั้นต้นกล่าวอ้าง และคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้น มีคำสั่งให้พยานผู้เชี่ยวชาญคำนวณพื้นที่ใช้สอยอาคารมิใช่ให้คำนวณพื้นที่อาคาร ซึ่งตามประกาศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการ หรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ลำดับที่ ๓๑ กำหนดให้ “อาคารอยู่อาศัยรวมตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอย ตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้ง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาตให้เสนอ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามประกาศฉบับดังกล่าว” จากประกาศดังกล่าวโครงการก่อสร้างที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมนั้น จะต้องเป็นโครงการที่มี “พื้นที่ใช้สอย” ตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป โดยความหมายของ “พื้นที่อาคาร” ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๐ ออกโดยพระราชบัญญัติควบคุม อาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้นก็คือ “พื้นที่ของพื้นที่อาคารแต่ละชั้นที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

/ภายใน...

ภายในขอบเขตด้านนอกของคานหรือภายในพื้นที่นั้น หรือภายในขอบเขตด้านนอกของผนังของอาคารและหมายความรวมถึงเฉลียงหรือระเบียงด้วย แต่ไม่รวมพื้นลาดฟ้าหรือบันไดนอกหลังคา” ส่วนความหมายของ “พื้นที่ใช้สอย” นั้นก็คือ “พื้นที่ที่บุคคลสามารถเข้าไปใช้สอยให้ประโยชน์ได้จริงเป็นปกติสุข” ดังนั้น ถึงแม้ภายหลังจะฟังได้ตามความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญว่า โครงการก่อสร้างของผู้ร้องสอดนั้นมีพื้นที่อาคารรวมทั้งหมดจำนวน ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร แต่ผู้ร้องสอดขอยืนยันว่าโครงการก่อสร้างของผู้ร้องสอดมี “พื้นที่ใช้สอย” ไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตารางเมตรอย่างแน่นอน เมื่อศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้พยานผู้เชี่ยวชาญคิดคำนวณพื้นที่จาก “พื้นที่ใช้สอย” แต่พยานผู้เชี่ยวชาญได้คิดคำนวณจาก “พื้นที่อาคาร” เนื่องจากพยานผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โยธาธิการ อาจเข้าใจว่าการที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้พยานผู้เชี่ยวชาญคิดคำนวณพื้นที่ของโครงการก่อสร้างอาคารทั้งหมดของผู้ร้องสอด เพื่อดูในส่วนของค่าธรรมเนียมในการขอใบอนุญาตก่อสร้างเท่านั้น จากคำนิยามบทกฎหมายนี้แสดงให้เห็นว่า คำว่า “พื้นที่อาคาร” กับ “พื้นที่ใช้สอย” มีความหมายแตกต่างกัน และเมื่อคิดคำนวณแล้วย่อมไม่เท่ากันอย่างแน่นอน และพยานผู้เชี่ยวชาญก็ไม่ใช่เป็นหน่วยงานโดยตรงที่จะจัดทำรายงานวิเคราะห์หรือให้ความเห็นว่าโครงการก่อสร้างของผู้ร้องสอดควรจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมหรือไม่ อย่างไร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงควรจะเป็นสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้เคยหารือไปแล้วและได้รับคำตอบว่าในกรณีของผู้ร้องสอดไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบส่งกล่าวอ้าง ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่ระบุว่าอาคารที่พิพาทมีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทั้งหมด ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ใบอนุญาตที่พิพาทจึงอยู่ในข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามประกาศดังกล่าวจึงไม่ชอบ

อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการยุติปัญหาจากการคิดคำนวณพื้นที่อาคาร ผู้ร้องสอดได้ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ ขอแก้ไขแบบแปลนตามใบอนุญาตก่อสร้างฉบับเดิมด้วยการปรับลดพื้นที่ที่จอดรถใต้อาคารชั้น ๑ ซึ่งมีพื้นที่อาคาร ๙๕.๖๘ ตารางเมตร เนื่องจากตามสภาพพื้นที่จริงพื้นดินมีความลาดเอียงต่างระดับกัน ๘๐ เซนติเมตร ประกอบกับมีแนวท่อระบบสุขาภิบาลจึงไม่สามารถใช้จอดรถ จึงได้ลดพื้นที่ด้วยการก่ออิฐฉาบปูนรอบด้าน เพื่อมิให้มีพื้นที่ใช้สอย ทำให้พื้นที่อาคารทั้งหมดตามความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญลดลงเหลือ ๓,๙๙๓.๒๔ ตารางเมตร และลดลงจากตามที่ระบุในใบอนุญาตก่อสร้างเหลือ ๓,๙๖๘.๓๒ ตารางเมตร แต่ทั้งนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ยังมิได้มีคำสั่งแก้ไขแบบแปลนแต่อย่างใด เพียงแต่รับคำขอไว้เท่านั้น โดยให้เหตุผลว่าคดียังอยู่ในระหว่างพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น แต่ศาลปกครองชั้นต้นกลับวินิจฉัยว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่บุคคลสามารถเข้าใช้สอยได้ เนื่องจากไม่มีการปรับเปลี่ยน

โครงการ...

โครงสร้างของอาคาร จึงเป็นคำวินิจฉัยในทางลงโทษผู้ร้องสอดซึ่งเป็นผู้ใช้สิทธิโดยสุจริต และมีได้กระทำผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง ศาลปกครองชั้นต้นต้องเยียวยาและบรรเทาผลร้ายแก่ผู้ร้องสอด โดยตีความในทางเป็นคุณแก่ผู้ร้องสอดตามมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดแก้ไขแบบแปลนมิใช่เพิกถอนใบอนุญาต

ผู้ร้องสอดได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งยกคำขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบสอง เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ทำให้ผู้ร้องสอดเชื่อโดยสุจริตใจว่าสามารถดำเนินการก่อสร้างอาคารได้ จึงได้เริ่มก่อสร้างอาคารจนถึงปัจจุบัน ซึ่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาตรา ๕๐ บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ แต่ถ้าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับ การเพิกถอนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ ประกอบกับมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครอง นั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน จากหลักกฎหมายจะเห็นได้ว่า เมื่อประชาชนได้ใช้ประโยชน์แห่งสิทธิจากคำสั่งทางปกครองไปแล้ว โดยไม่รู้ว่าคำสั่งทางปกครองนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง รัฐต้องชั่งน้ำหนักคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะและความเสียหายของเอกชน แม้จะเป็นไปตามหลักว่าการกระทำต้องชอบด้วยกฎหมายเมื่อไม่ชอบจะต้องเพิกถอนก็ตาม หากความเสียหายเอกชนมีมากกว่า และหากเพิกถอนจะต้องมีการเยียวยาแก้ไขมากกว่าผลประโยชน์สาธารณะที่จะได้รับ เจ้าหน้าที่อาจไม่เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้นก็ไม่ได้เมื่อคำนึงถึงหลักความไว้เนื้อเชื่อใจโดยสุจริต ดังนั้น ผู้ร้องสอดซึ่งเป็นประชาชนผู้ที่ได้รับประโยชน์แห่งสิทธิจากคำสั่งทางปกครองโดยสุจริตไปแล้ว โดยไม่รู้ว่าคำสั่งทางปกครองนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายเลย จึงจะต้องได้รับความคุ้มครองตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้

ส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า พยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลแต่งตั้งนำเชื่อถือเนื่องจากคู่กรณีมิได้คัดค้านนั้น ผู้ร้องสอดไม่ทราบเลยว่าศาลได้แต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญมาดำเนินการคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย ผู้ร้องสอดไม่เคยได้รับหมายแจ้งคำสั่งศาล การส่งหมายแจ้งคำสั่งศาลไม่สามารถส่งให้แก่ว่าที่ร้อยเอก บรรพต วิทคเหิร ผู้รับมอบอำนาจของผู้ร้องสอดในขณะนั้นได้ หากผู้ร้องสอดทราบว่าศาลแต่งตั้งให้พยานผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้คิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยแล้ว

/ผู้ร้องสอด...

ผู้ร้องสอดก็ต้องคัดค้านและโต้แย้งการแต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากพยานเป็นเจ้าหน้าที่โยธาธิการ สังกัดสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งไม่ใช่เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือมีหน้าที่โดยตรงกับการวินิจฉัยว่าโครงการก่อสร้างของผู้ร้องสอดต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือไม่ อีกทั้งหนังสือที่ ชม ๐๐๒๒.๓/๑๖๓๖ ของสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีข้อสงสัยในเรื่องของวันเดือนปี เนื่องจากหนังสือฉบับดังกล่าวออกเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นระยะเวลา ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งเรียกพยานผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ร้องสอดไม่อาจเห็นพ้องด้วยการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ และการอ่านคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น เนื่องจากผู้ร้องสอดไม่ได้รับหมายแจ้งกำหนดนัดพิจารณาคดีครั้งแรกและนัดฟังคำพิพากษา กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ร้องสอดได้ยื่นหนังสือมอบอำนาจฉบับวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ มอบอำนาจให้นายสัญญา เทียนสว่าง เป็นผู้ดำเนินการแทนผู้ร้องสอดในเรื่องดังกล่าวจนเสร็จการนี้แทนผู้รับมอบอำนาจคนเดิม คือ ว่าที่ร้อยเอก บรรพต วิหกเทียร นายสัญญา ได้บอกกับเจ้าหน้าที่ของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ร้องสอดต้องการถอนผู้รับอำนาจคนเดิม และเปลี่ยนที่อยู่ที่รับส่งหมายจากที่อยู่ของว่าที่ร้อยเอกบรรพตเป็นที่อยู่ของผู้ร้องสอดเอง แต่ปรากฏว่าผู้ร้องสอดมาทราบภายหลังว่า เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลปกครองชั้นต้นได้มีการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก โดยที่ผู้ร้องสอดไม่ได้รับหมายแจ้งนัดของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ร้องสอดจึงได้ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ ขอให้นั่งพิจารณาคดีครั้งแรกใหม่ เพื่อให้ความเป็นธรรมและเป็นโอกาสแก่ผู้ร้องสอดได้นำพยานหลักฐานเข้ามาโต้แย้งคัดค้านและชี้แจงข้อเท็จจริงที่สำคัญอันเกี่ยวข้องกับคดีต่อองค์คณะผู้พิพากษาแต่ก็ไม่เป็นผล การนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกในวันเวลาดังกล่าวจึงเป็นกระบวนการพิจารณาที่มีชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา ดังนี้

๑. พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นโดยพิพากษายกฟ้อง
๒. มีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ไขแบบแปลนตามคำร้องขอแก้ไขแบบฉบับลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งได้ยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ด้วยการลดพื้นที่ใช้สอยลงโดยใช้ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเดิม (ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕) เพื่อเป็นการเยียวยาให้แก่ผู้ร้องสอด ตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๓. ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ผู้ร้องสอดขอใบอนุญาตก่อสร้าง โดยใช้ภายใต้กฎหมายฉบับเดิม ณ วันที่ผู้ร้องสอดได้รับใบอนุญาตก่อสร้าง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองแก้อุทธรณ์ว่า ที่ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดคัดค้านผลการคำนวณพื้นที่ใช้สอยจากแบบแปลนการก่อสร้างอาคารของผู้เชี่ยวชาญที่พบว่ามีพื้นที่ตามแบบแปลนรวมทั้งสิ้น ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร ว่า ไม่เป็นไปตามเจตนาของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องนั้น เป็นการกล่าวความเท็จ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีทราบดีมาตั้งแต่ต้นว่า การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยของอาคารจะต้องใช้หลักเกณฑ์เดียวกับหลักเกณฑ์ซึ่งพยานผู้เชี่ยวชาญนำมาใช้คำนวณพื้นที่เสนอต่อศาล เนื่องจากก่อนหน้านี้ผู้ถูกฟ้องคดีเคยถูกนายเกษมพจน์ ตรีถัน ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๙๒/๒๕๕๒ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีคำนวณพื้นที่ใช้สอยอาคารตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๕๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ น้อยกว่าพื้นที่ใช้สอยจริง ซึ่งในการพิจารณาคดีศาลปกครองชั้นต้นก็ได้ตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่เป็นผู้ตรวจสอบและคำนวณพื้นที่ใช้สอยอาคารพิพาทและพบว่า มีพื้นที่ใช้สอย ๙,๙๕๓.๖๗ ตารางเมตร มากกว่าพื้นที่ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีระบุไว้ว่ามีพื้นที่ ๙,๗๐๔ ตารางเมตร โดยในขั้นตอนการคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยอาคาร พยานผู้เชี่ยวชาญก็ได้ใช้รูปแบบและวิธีการคำนวณเช่นเดียวกับการคำนวณพื้นที่ใช้สอยตามแบบแปลนอาคารของผู้ร้องสอดในคดีนี้ทุกประการ และภายหลังจากที่ศาลมีคำพิพากษา ผู้ถูกฟ้องคดีก็มีได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น รวมถึงได้ทำการเพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๕๑/๒๕๕๐ ตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นอีกด้วย ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีรับรู้และยอมรับในหลักเกณฑ์รวมถึงวิธีการคำนวณพื้นที่ใช้สอยของอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้วว่าจะต้องใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับหลักเกณฑ์ซึ่งพยานผู้เชี่ยวชาญใช้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว และพยายามใช้อำนาจหน้าที่ในการช่วยเหลือให้ผู้ร้องสอดได้รับใบอนุญาตก่อสร้างโดยไม่ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มีเจตนาคำนวณพื้นที่ใช้สอยของอาคารให้น้อยกว่าความเป็นจริง อันเป็นการทำทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดียังมีพฤติกรรมหลบเลี่ยงกฎหมาย และการตรวจสอบตามหลักธรรมาภิบาล จากกรณีที่ผู้ฟ้องคดีและประชาชนในพื้นที่จำนวนหนึ่งได้ร้องคัดค้านการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้กับผู้ร้องสอด เนื่องจากมีความสงสัยว่าอาจเป็นการกระทำซึ่งเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ร้องสอดโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมรับรู้ และร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีในการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และตามหลักเกณฑ์การบริหารบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่กลับปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยต่อคำร้องขอจนถึงขนาดได้สร้างพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ ทำการปลอมแปลง

/แบบสำรวจ...

แบบสำรวจความคิดเห็นของผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ (นายกวี จันทเศรษฐ์) เพื่ออ้างต่อศาลปกครองชั้นต้นว่าประชาชนในพื้นที่เห็นด้วยให้ผู้ร้องสอดทำการก่อสร้างอาคาร มีเจตนากระทำผิดกฎหมายและหลักธรรมาภิบาลโดยไม่สะทกสะท้าน นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดียังกระทำความผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าต่างกรรมต่างวาระ และในบางกรณียังอยู่ในการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ด้วยเหตุนี้ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเพิกเฉยต่อพฤติกรรมในการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบของผู้ถูกฟ้องคดีและปล่อยผ่านความไม่ถูกต้องในครั้งนี้ได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาหรือความต้องการจะขัดขวางการประกอบกิจการแสวงหากำไรของผู้ร้องสอด แต่ประสงค์ให้ผู้ประกอบการทุกคนเคารพและปฏิบัติตามเงื่อนไขของกฎหมายในการประกอบกิจการประเภทรื่นๆ ให้ครบถ้วนและประกอบกิจการบนความสุจริตและเคารพในกฎหมาย ดังนั้น หากผู้ร้องสอดปฏิบัติให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขของกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ได้คัดค้านการที่ผู้ร้องสอดจะเข้ามาประกอบกิจการเพื่อแสวงหากำไรในชุมชนของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด แต่หากผู้ร้องสอดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในการประกอบกิจการให้ครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีก็มีอาจปล่อยปละละเลยให้ผู้ร้องสอดทำการแสวงหากำไรบนความไม่ถูกต้องและสร้างบรรทัดฐานในการเอารัดเอาเปรียบสังคมรอบข้างได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองยื่นคำขอวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และฉบับลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำขอวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสอง

ผู้ร้องสอดชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ และฉบับลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ ต่อศาลว่า อาคารของผู้ร้องสอดมีความสูง ๒๑ เมตรเศษ ก่อสร้างเสร็จตั้งแต่กลางปี พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยเทศบาลตำบลช้างเผือกได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลช้างเผือกที่ ชม ๕๒๒๐๗/๔๑๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ร้องสอดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นควรให้ผู้ร้องสอดแก้ไขแบบแปลน ผังบริเวณและแบบแปลน ซึ่งทำให้พื้นที่อาคารลดลงจากใบอนุญาตเดิมเท่ากับ ๑๔๙.๐๑ ตารางเมตร และได้ยื่นคำชี้แจงฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ต่อศาลปกครองสูงสุดว่า ตามที่ผู้ร้องสอดได้ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ ขอแก้ไขแบบแปลน ผังบริเวณและแบบแปลนเดิมตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี โดยการขอแก้ไขแบบแปลน ผังบริเวณ และแบบแปลนเดิม แปลนพื้นที่ ๑ เลขที่ A - ๐๑ แผ่นที่ ๕ พิกัดเส้นแนวนอน ๖ และ ๗ เส้นแนวตั้ง B, C, D และ E แบบแปลนเดิมออกแบบก่อสร้างเป็นพื้นที่สำหรับจอดรถยนต์ รวม ๖ ช่องจอด แต่สภาพพื้นที่หน้างานจริงไม่สามารถก่อสร้างพื้นที่จอดรถยนต์ได้ เนื่องจากพื้นที่ที่มีความลาดเอียงต่างระดับในขอบเขตของที่ดิน และมีแนวระบบท่อน้ำเสียน้ำทิ้งพาดผ่าน จึงขอแก้ไขแบบแปลน ผังบริเวณ และแบบแปลนในบริเวณดังกล่าวด้วยการยกเลิกพื้นที่สำหรับจอดรถด้วยการก่อดำเนินอิฐฉาบปูนกั้นพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งจะทำให้พื้นที่ที่คำนวณลดลงไป

/จำนวน...

จำนวน ๑๑๐.๙๖ ตารางเมตร และขอแก้ไขแบบแปลนเดิม แปลนพื้นที่ห้องเครื่อง LIFT เลขที่ A - ๐๙ แผ่นที่ ๒๐ พิกัดเส้นแนวนอน ๔, ๕ และ ๖ เส้นแนวตั้ง F และ G แบบแปลนเดิมออกแบบก่อสร้างเป็นห้องเครื่องลิฟท์ (Machine Lift Room) และบันไดทางขึ้นห้องเครื่องลิฟท์ ในระหว่างการก่อสร้างเทคโนโลยีของระบบลิฟท์โดยสารที่สั่งซื้อมาติดตั้งไม่ต้องใช้ห้องเครื่องลิฟท์ จึงขอแก้ไขแบบแปลน ผังบริเวณและแบบแปลนพื้นที่ห้องดังกล่าว ด้วยการยกเลิกก่อสร้างห้องเครื่องลิฟท์และบันไดขึ้นชั้นห้องเครื่องลิฟท์ ทำให้พื้นที่ที่ถูกคำนวณลดลงไป ๓๘.๐๕ ตารางเมตร รวมพื้นที่ที่ลดลงจำนวน ๑๔๙.๐๑ ตารางเมตร ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ สำนักงานเทศบาลตำบลช้างเผือกที่ ชม ๕๒๒๐๓/๔๑๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า เทศบาลตำบลช้างเผือกได้อนุญาตให้ผู้ร้องสอดแก้ไขแบบแปลน ผังบริเวณ และแบบแปลน พื้นที่อาคารลดลงจากใบอนุญาตเดิมเท่ากับ ๑๔๙.๐๑ ตารางวา โดยผู้ร้องสอดได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารตามแบบแปลน ผังบริเวณ และแบบแปลนที่แก้ไขจนเสร็จสิ้นแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกใบรับรองการก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๖) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ร้องสอดแล้ว หากคำนวณพื้นที่ตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งมีพื้นที่ ๓,๘๖๔ ตารางเมตร พื้นที่อาคารตามใบอนุญาตก่อสร้างลดลงเหลือ ๓,๗๑๔.๙๙ ตารางเมตร หรือหากคำนวณตามความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่คำนวณได้พื้นที่ ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร ก็จะเหลือพื้นที่ ๓,๙๓๙.๙๑ ตารางเมตร

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ร้องสอดได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร (แบบ ข.๑) ฉบับลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก ๗ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นอาคารชุดพักอาศัยลงบนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๑๘๐๕๔ เลขที่ดิน ๒๗๔ ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สถาปนิกและวิศวกรของผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการตรวจสอบแบบแปลนตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ

/สิ่งแวดล้อม...

สิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ แล้วเห็นว่า อาคารของผู้ร้องสอคมมีจำนวนห้องพักเพียง ๕๓ ห้อง และมีพื้นที่ใช้สอยเพียง ๓,๘๖๔ ตารางเมตร จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมประกอบการยื่นขออนุญาต ส่วนกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๒ ปัจจุบันได้ขาดอายุการใช้บังคับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ และยังไม่มีการประกาศกฎกระทรวงฉบับใหม่ออกมาใช้บังคับแทน จึงไม่มีหลักเกณฑ์ให้ตรวจ แต่เพื่อเป็นมาตรการรองรับเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลช้างเผือก ที่ ชม ๖๒๘๐๓/๒๑๑๑ (ฉบับไม่ลงวันที่) ส่งแบบสอบถามขอทราบความคิดเห็นต่อการขออนุญาตก่อสร้างอาคารของผู้ร้องสอคม ไปให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในรัศมีรอบอาคารที่ยื่นขออนุญาตประมาณ ๑๐๐ เมตร แสดงความคิดเห็น โดยนำหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้โดยอนุโลม แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกบางส่วนซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้กับสถานที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารเห็นว่าการสำรวจและสอบถามดังกล่าวไม่เป็นไปตามรูปแบบและวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เนื่องจากผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ใช่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างที่แท้จริง และไม่เห็นด้วยที่จะอนุญาตให้มีการก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมในพื้นที่ เพราะจะส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนในชุมชน ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกบางส่วนจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ และหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีคัดค้านการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมให้แก่ผู้ร้องสอคม และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ ตลอดจนประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลช้างเผือก ที่ ชม ๖๒๘๐๓/๑๔ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่าไม่อาจดำเนินการตามคำขอดังกล่าวได้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีให้ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการเพื่อออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าวให้ถูกต้อง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ขอเอกสารและข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมต่อผู้ถูกฟ้องคดี จนในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเอกสาร และพบว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ร้องสอคมเพื่อทำการก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวม ชนิด ค.ส.ล. ๗ ชั้น และชั้นลอย ๑ ชั้น จำนวน ๕๓ ห้อง จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นอาคารชุดพักอาศัย มีพื้นที่ ๓,๘๖๔ ตารางเมตร ใบอนุญาตใช้ได้ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองเห็นว่า การพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นไปโดยไม่มีการ

/รับฟัง...

รับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างถูกต้อง ไม่มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสอง และไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองได้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่ได้พิจารณาถึงความเสียหายที่เกิดจากปัญหาด้านความปลอดภัยและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของผู้ที่พักอาศัย อยู่โดยรอบบริเวณโครงการ ผู้ร้องสอดใช้วิธีการแบ่งแยกโครงการออกเป็นหลายๆ โครงการ และแยกกันขออนุญาตเพื่อหลีกเลี่ยงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยไม่มีการวางแผนหรือดำเนินการใดๆ เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นล่วงหน้า ผู้ฟ้องคดีบางส่วน ได้เคยยื่นฟ้องคดีที่มีประเด็นเช่นนี้ไว้ในคดีหมายเลขดำที่ ๙๒/๒๕๕๓ ของศาลปกครองชั้นต้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ออกให้แก่ ผู้ร้องสอด ศาลปกครองชั้นต้นได้แต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญให้ทำการคำนวณหาพื้นที่ของอาคาร ที่พิพาท ผู้เชี่ยวชาญได้ทำรายงานเสนอต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า ในการคำนวณหาพื้นที่อาคาร ดังกล่าวได้คำนวณตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับการคำนวณพื้นที่ของอาคารที่พิพาทตามสำเนาแบบแปลน การก่อสร้างมีรายละเอียด ดังนี้ (๑) พื้นที่อาคารชั้น ๑ มีพื้นที่ ๔๘๙.๕๖ ตารางเมตร (๒) พื้นที่ อาคารชั้นลอย มีพื้นที่ ๒๓๕.๒๒ ตารางเมตร (๓) พื้นที่อาคารชั้น ๒ มีพื้นที่ ๔๐๒.๗๓ ตาราง เมตร (๔) พื้นที่อาคารชั้น ๓ มีพื้นที่ ๖๒๐.๔๙ ตารางเมตร (๕) พื้นที่อาคารชั้น ๔ มีพื้นที่ ๕๖๗.๓๖ ตารางเมตร (๖) พื้นที่อาคารชั้น ๕ มีพื้นที่ ๕๗๐.๓๘ ตารางเมตร (๗) พื้นที่อาคาร ชั้น ๖ มีพื้นที่ ๕๗๐.๑๔ ตารางเมตร (๘) พื้นที่อาคารชั้น ๗ มีพื้นที่ ๕๗๕.๔๖ ตารางเมตร (๙) พื้นที่อาคารชั้นห้องเครื่องลิฟต์ มีพื้นที่ ๕๗.๕๘ ตารางเมตร สรุปพื้นที่อาคารทั้งหมดมีพื้นที่ ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่อนุญาตให้ผู้ร้องสอดก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวม ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นจึงยื่นอุทธรณ์ต่อ ศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ร้องสอดเพื่อทำการก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า โครงการก่อสร้าง อาคารอยู่อาศัยรวมดังกล่าวของผู้ร้องสอดเป็นโครงการหรือกิจการที่มีผลกระทบต่อ

/เนื่องจาก...

เนื่องจากมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมยื่นไปพร้อมการขออนุญาต ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ หรือไม่ แต่โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งแต่งตั้งนายธนะเมศร์ มหาวงศ์นันท์ เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญ และการคำนวณพื้นที่ใช้สอยอาคารของพยานผู้เชี่ยวชาญเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย คดีจึงมีประเด็นที่ศาลจะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งแต่งตั้งนายธนะเมศร์เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ และการที่นายธนะเมศร์คิดคำนวณพื้นที่อาคารจากแบบแปลนอาคารแล้วเห็นว่ามีพื้นที่เกินกว่า ๔,๐๐๐ ตารางเมตร มีน้ำหนักรับฟังได้หรือไม่เพียงใด โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การพิจารณาพิพากษาคดีต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว แต่ต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามควรแก่กรณี แต่การชี้แจงต้องทำเป็นหนังสือ เว้นแต่เป็นกรณีที่ศาลอนุญาตให้ชี้แจงด้วยวาจาต่อหน้าศาล วรรคสาม บัญญัติว่า ในการพิจารณาพิพากษาคดี ศาลปกครองอาจตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ ศาลปกครองจะรับฟังพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีได้ตามที่เห็นสมควร มาตรา ๕๖ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อองค์คณะในศาลปกครองใดได้รับสำนวนคดีแล้วให้ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นในองค์คณะนั้นแล้วแต่กรณี แต่งตั้งตุลาการศาลปกครองในคณะของตนคนหนึ่งเป็นตุลาการเจ้าของสำนวน เพื่อเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำชี้แจงของคู่กรณี และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง... มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนทำหน้าที่ตรวจสอบและเสนอความเห็นในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษา ตลอดจนดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับคดีนั้น วรรคสอง บัญญัติว่า ในระหว่างการดำเนินการของตุลาการเจ้าของสำนวนตามวรรคหนึ่ง ให้เปิดโอกาสให้คู่กรณีได้ทราบถึงข้ออ้างหรือข้อแย้งของแต่ละฝ่าย และให้คู่กรณีแสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนเพื่อยืนยันหรือหักล้างข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายได้ เมื่อตุลาการเจ้าของสำนวนเห็นว่าได้รวบรวมข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเพียงพอแล้ว ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนทำความเห็นเสนอให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาเพื่อพิจารณาคดีต่อไป วรรคสาม บัญญัติว่า ในการให้โอกาสคู่กรณีตามวรรคสอง ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนกำหนดให้คู่กรณีแสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าคู่กรณีมิได้ปฏิบัติภายในระยะเวลา

/ที่กำหนด...

ที่กำหนด ให้ถือว่าคูกรณีที่ไม่ได้แสดงพยานหลักฐานนั้นไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนหรือยอมรับข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานของคูกรณีอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี และให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาต่อไปตามที่เห็นเป็นการยุติธรรม วรรคห้า บัญญัติว่า การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการเจ้าของสำนวนและพนักงานคดีปกครองให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในการพิจารณาพิพากษาคดี ศาลมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ศาลอาจแสวงหาข้อเท็จจริงจากพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคูกรณีที่ปรากฏในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ หรือคำให้การเพิ่มเติม ในการแสวงหาข้อเท็จจริงเช่นว่านั้น ศาลอาจดำเนินการตามที่กำหนดในส่วนี้หรือตามที่ศาลเห็นสมควร ข้อ ๕๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคูกรณีมีคำขอ ศาลอาจมีคำสั่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญเพื่อศึกษา ตรวจสอบ หรือวิเคราะห์ในเรื่องใดๆ เกี่ยวกับคดี อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยข้อกฎหมาย แล้วให้ทำรายงานหรือให้ถ้อยคำต่อศาลได้ วรรคสอง กำหนดว่า รายงานหรือบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานผู้เชี่ยวชาญ ให้ส่งสำเนาให้คูกรณีที่เกี่ยวข้องเพื่อทำข้อสังเกตเสนอต่อศาล ภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ร้องสอดได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร (แบบ ข.๑) ฉบับลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก ๗ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นอาคารชุดพักอาศัยลงบนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๑๘๐๕๔ เลขที่ดิน ๒๗๔ ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่าอาคารของผู้ร้องสอดมีจำนวนห้องพักเพียง ๕๓ ห้อง และมีพื้นที่ใช้สอยเพียง ๓,๘๖๔ ตารางเมตร จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมยื่นประกอบการขออนุญาต ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ร้องสอดเพื่อทำการก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวม ชนิด ค.ส.ล. ๗ ชั้น และชั้นลอย ๑ ชั้น จำนวน ๕๓ ห้อง จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นอาคารชุดพักอาศัย โดยระบุว่าพื้นที่ ๓,๘๖๔ ตารางเมตร แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบสองเห็นว่าอาคารที่ผู้ร้องสอดขอรับใบอนุญาตทำการก่อสร้างมีลักษณะเป็นอาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ผู้ร้องสอดจึงต้อง

/จัดทำ...

จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีในชั้นขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ เมื่อผู้ร้องสอดมิได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีในชั้นการขออนุญาต การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องสอดจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตุลาการเจ้าของสำนวนในศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ยังมีข้อเท็จจริงไม่ชัดเจนเพียงพอเกี่ยวกับจำนวนพื้นที่ใช้สอยอาคารตามใบอนุญาตที่พิพาท และจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคเฉพาะด้านในการคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยจากแบบแปลนการก่อสร้าง และจากการตรวจสอบสถานที่จริง จึงมีคำสั่งลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ ให้สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จัดส่งรายชื่อผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยจากแบบแปลนการก่อสร้าง และจากการตรวจสอบสถานที่จริงต่อศาล เพื่อที่ศาลจะได้พิจารณาแต่งตั้งให้เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งต่อมา เมื่อสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้มีหนังสือที่ ชม ๐๐๒๒.๓/๑๔๔๙ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งรายชื่อ นายธนะเมศร์ มหาวงศ์นันท์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ กลุ่มงานวิชาการโยธาธิการ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ศาลพิจารณาแต่งตั้งเป็นพยานผู้เชี่ยวชาญ และศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งนายธนะเมศร์เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญพร้อมกับหมายแจ้งคำสั่งศาลดังกล่าวไปให้คู่กรณีทราบ และให้จัดส่งสำเนาแบบแปลนของอาคารพิพาทให้พยานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวนพื้นที่ใช้สอยของอาคารและตรวจสอบสถานที่ก่อสร้างอาคารแจ้งต่อศาลภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่รับคำสั่ง เมื่อนายธนะเมศร์ ดำรงตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ กลุ่มงานวิชาการโยธาธิการ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จึงเป็นผู้มีคุณสมบัติ ความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านการคิดคำนวณพื้นที่อาคาร ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของงานวิชาชีพด้านวิศวกรรมที่ดำรงอยู่ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายธนะเมศร์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง หรือมีความสัมพันธ์กับคดีนี้ที่จะทำให้เสียความยุติธรรม ประกอบกับเมื่อศาลปกครองชั้นต้นได้แจ้งคำสั่งศาลลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ที่แต่งตั้งนายธนะเมศร์เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญให้คู่กรณีทราบ ก็ไม่ปรากฏว่ามีคู่กรณีฝ่ายใดคัดค้านการแต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญต่อศาล ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งแต่งตั้งนายธนะเมศร์เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญในคดีนี้จึงเป็นไปตามที่มาตรา ๕๕ วรรคสาม มาตรา ๕๖ วรรคสอง และมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง และข้อ ๕๕ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้ว ต่อมา เมื่อสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่

/ได้มี...

ได้มีหนังสือ ที่ ชม ๐๐๒๒.๓/๑๖๓๖ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ (ที่ถูกต้องคือ ๒๕๕๖) ส่งรายงานความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า ในการคำนวณหาพื้นที่อาคารดังกล่าว ได้คำนวณตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับการคำนวณพื้นที่ของอาคารที่พิพาทตามสำเนาแบบแปลนการก่อสร้าง มีรายละเอียดดังนี้ (๑) พื้นที่อาคารชั้น ๑ มีพื้นที่ ๔๘๙.๕๖ ตารางเมตร (๒) พื้นที่อาคารชั้นลอย มีพื้นที่ ๒๓๕.๒๒ ตารางเมตร (๓) พื้นที่อาคารชั้น ๒ มีพื้นที่ ๔๐๒.๗๓ ตารางเมตร (๔) พื้นที่อาคารชั้น ๓ มีพื้นที่ ๖๒๐.๔๙ ตารางเมตร (๕) พื้นที่อาคารชั้น ๔ มีพื้นที่ ๕๖๗.๓๖ ตารางเมตร (๖) พื้นที่อาคารชั้น ๕ มีพื้นที่ ๕๗๐.๓๘ ตารางเมตร (๗) พื้นที่อาคารชั้น ๖ มีพื้นที่ ๕๗๐.๑๔ ตารางเมตร (๘) พื้นที่อาคารชั้น ๗ มีพื้นที่ ๕๗๕.๔๖ ตารางเมตร (๙) พื้นที่อาคารชั้นห้องเครื่องลิฟต์ มีพื้นที่ ๕๗.๕๘ ตารางเมตร สรุปพื้นที่อาคารทั้งหมดมีพื้นที่ ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร และศาลปกครองชั้นต้น ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ให้ส่งสำเนาหนังสือสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ชม ๐๐๒๒.๓/๑๖๓๖ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ และรายงานความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญให้คู่กรณีทุกฝ่ายทราบ จึงเป็นกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นได้เปิดโอกาสให้คู่กรณีได้รับทราบถึงพยานหลักฐานซึ่งเป็นความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลแต่งตั้ง และได้ให้โอกาสให้คู่กรณีได้ชี้แจงคัดค้านและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนต่อศาลตามสมควรแก่กรณี ตามความในมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๕ วรรคสาม ประกอบกับข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง และข้อ ๕๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว ความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญจึงเป็นพยานหลักฐานที่ศาลได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นพยานหลักฐานที่ศาลอาจนำมาประกอบการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้ตามที่เห็นเป็นการสมควร ที่ผู้ร้องสอดยื่นอุทธรณ์ว่า พยานผู้เชี่ยวชาญเป็นเจ้าหน้าที่โยธาธิการ สังกัดสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งไม่ใช่เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือมีหน้าที่โดยตรงกับการวินิจฉัยว่าโครงการก่อสร้างของผู้ร้องสอดต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือไม่ นั้น จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องสอดไม่ทราบศาลได้แต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญ มาดำเนินการคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย ผู้ร้องสอดไม่เคยได้รับหมายแจ้งคำสั่งศาล การส่งหมายแจ้งคำสั่งศาลไม่สามารถส่งให้แก่ที่ร้อยเอก บรรพต วิหคเทียร ผู้รับมอบอำนาจของผู้ร้องสอด ในขณะนั้นได้ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการดำเนินคดีนี้ในศาลปกครองชั้นต้น ผู้ร้องสอด โดยนายภาสุร ตรงจิตเกษม กรรมการผู้มีอำนาจลงชื่อผูกพันผู้ร้องสอดได้มีหนังสือมอบอำนาจลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ มอบอำนาจให้ว่าที่ร้อยเอก บรรพต วิหคเทียร ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนี้แทนผู้ร้องสอดจนกว่าคดีจะถึงที่สุด รวมทั้งการบังคับคดีและสามารถมอบอำนาจช่วงได้ด้วย โดยว่าที่ร้อยเอก บรรพตได้ดำเนินการกระบวนการพิจารณาคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้นแทนผู้ร้องสอดมาโดยตลอด

/จนกระทั่ง...

จนกระทั่งศาลได้มีหมายแจ้งคำสั่งศาล (ต.๑๐) ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งคำสั่งแต่งตั้ง นายธนะเมศร์เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญไปให้ว่าที่ร้อยเอก บรรพต และคำสั่งศาลลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ส่งรายงานความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญ ฉบับลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้รับมอบอำนาจ ผู้ร้องสอดทราบ โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปที่บ้านเลขที่ ๒๗๓/๔ ถนนช้างคลาน ตำบลช้างคลาน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นที่อยู่ของผู้รับมอบอำนาจผู้ร้องสอด ได้ให้ไว้แก่ศาลตามหนังสือมอบอำนาจลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ แต่ได้รับรายงานผลการส่งหมาย จากเจ้าหน้าที่ของศาลเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่า ไปรษณีย์ส่งหมายทั้งสองฉบับคืน เนื่องจากผู้รับมอบอำนาจผู้ร้องสอดไม่มารับหมายภายในกำหนด ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่ง ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ให้ดำเนินการส่งหมายทั้งสองฉบับแก่ผู้ร้องสอดโดยตรงอีกครั้ง ตามข้อ ๑๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามที่อยู่เลขที่ ๓๒๘ หมู่ที่ ๔ ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นที่อยู่ของผู้ร้องสอดที่ปรากฏอยู่ในหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท ที่ ชม.๐๐๒๔๓๑ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งได้ให้ไว้แก่ศาล และพนักงานเดินหมายของ ศาลปกครองชั้นต้นได้นำหมายแจ้งคำสั่งศาลไปให้ผู้ร้องสอดเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ปรากฏว่า มีผู้รับชื่อ มัณชิมา ชันสาวดี บัตรประชาชนเลขที่ ๓๑๐๒๑๐๐๐๒๒๕๕๙ ซึ่งเป็นบุคคลเดียวกัน กับที่เคยลงชื่อรับคำสั่งเรียกคู่กรณี (ต.๘) ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้นที่มี คำสั่งนัดไต่สวนผู้ร้องสอดเกี่ยวกับคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี การส่งหมายแจ้งคำสั่งศาลที่แจ้งคำสั่งเรื่องแต่งตั้งนายธนะเมศร์เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญ และหมายแจ้ง คำสั่งศาลเรื่องส่งรายงานความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญ ฉบับลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ร้องสอดทราบของศาลจึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ที่ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่าไม่ทราบว่า ศาลได้แต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญมาดำเนินการคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย และไม่เคยได้รับหมายแจ้ง คำสั่งศาลในกรณีดังกล่าวจึงไม่อาจคัดค้านการแต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญจึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับที่ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า ตามหนังสือสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ชม ๐๐๒๒.๓/๑๖๓๖ มีข้อสงสัยในเรื่องของวันเดือนปี เนื่องจากหนังสือ ฉบับดังกล่าวออกเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งเรียก พยานผู้เชี่ยวชาญ นั้น เห็นว่า แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่าในหนังสือของสำนักงานโยธาธิการ และผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ชม ๐๐๒๒.๓/๑๖๓๖ จะลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็น ระยะเวลาก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งแต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญตามที่ผู้ร้องสอดกล่าวอ้าง แต่ปรากฏ หลักฐานว่าสำนักงานศาลปกครองเชียงใหม่ได้ลงรับหนังสือลำดับที่ ๑๗๖๖ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ กรณีจึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นการลงปี พ.ศ. ในหนังสือของสำนักงานโยธาธิการ และผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่คลาดเคลื่อนจากปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นปี พ.ศ. ๒๕๕๔ อีกทั้งหนังสือ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวเป็นเพียงหนังสือนำส่งรายงานความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ความเห็นต่อศาลในเรื่องที่ศาลมีคำสั่งให้เสนอความเห็นไว้แล้วเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ เท่านั้น ความคลาดเคลื่อนของปี พ.ศ. ตามหนังสือดังกล่าวจึงมิได้มีผลกระทบต่อความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลแต่งตั้งแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ร้องสอดจึงไม่อาจรับฟังได้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่เสนอความเห็นต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า การคำนวณหาพื้นที่อาคารที่พิพาทตามแบบแปลนของผู้ร้องสอดมีพื้นที่ทั้งหมด ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร นั้น เป็นไปตามกฎหมายและมีความน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า อาคารประเภทควบคุมการใช้ คือ อาคารดังต่อไปนี้ (๑)... (๒) อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุขหรือกิจการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารประเภทควบคุมการใช้ หรือผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ได้กระทำการดังกล่าวเสร็จแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อทำการตรวจสอบการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง วรรคสี่ บัญญัติว่า ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทำการตรวจสอบแล้วเห็นว่าการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้นเป็นไปโดยถูกต้องตามที่ได้รับใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ แล้ว ก็ให้ออกใบรับรองให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ เพื่อให้มีการใช้อาคารนั้น ตามที่ได้รับใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ แต่ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้ทำการตรวจสอบภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารนั้นใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นเพื่อกิจการดังที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ต่อไปได้ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑ กำหนดว่า ในกฎกระทรวงนี้ “อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วย แยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว “อาคารขนาดใหญ่” หมายความว่า อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๑๕.๐๐ เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด กฎกระทรวงกำหนดอาคารประเภทควบคุมการใช้ พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๒ กำหนดว่า ให้อาคารดังต่อไปนี้เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามมาตรา ๓๒ (๒) (๑) ... (๘) อาคารสำหรับใช้เป็นอาคารอยู่อาศัยรวม ข้อ ๑๐ กำหนดว่า อาคารสำหรับใช้เป็นอาคารอยู่อาศัยรวม

ได้แก่...

ได้แก่ อาคารสำหรับใช้เป็นอาคารอยู่อาศัยรวมที่มีลักษณะเป็นอาคารขนาดใหญ่ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑๒ กำหนดว่า ในการคิดคำนวณพื้นที่ให้น้ำพื้นที่ทางเดิน ห้องน้ำ ห้องส้วม หรือพื้นที่ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการและอยู่ภายในอาคารนั้นมารวมคำนวณด้วย จากบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้อาคารสำหรับใช้เป็นอาคารอยู่อาศัยรวมเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ โดยกรณีอาคารสำหรับใช้เป็นอาคารอยู่อาศัยรวมขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๑๕ เมตร ขึ้นไป การคิดคำนวณพื้นที่ให้น้ำพื้นที่ทางเดิน ห้องน้ำ ห้องส้วมหรือพื้นที่ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการและอยู่ภายในอาคารนั้นมารวมคำนวณด้วย เมื่ออาคารที่พิพาทเป็นอาคารอยู่อาศัยรวมขนาดใหญ่ เนื่องจากมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร และมีความสูงตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไป จึงเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดอาคารประเภทควบคุมการใช้ พ.ศ. ๒๕๒๒ การคิดคำนวณพื้นที่จึงต้องนำวิธีการคิดคำนวณตามข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงกำหนดอาคารประเภทควบคุมการใช้ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาพิจารณาประกอบการวินิจฉัยด้วย ประกอบกับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ร้องสอดยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารที่พิพาท ข้อ ๓ กำหนดว่า ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ ๑ เว้นแต่ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ลำดับที่ ๑.๕ และ ๒๖.๒ ตามเอกสารท้ายประกาศ ๑ ให้จัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น เอกสารท้ายประกาศ... ๓. กรณีโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายให้เสนอรายงานตามตารางนี้... ลำดับ ๓๑ อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ขนาดที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารโดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงานในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น... จากประกาศดังกล่าวได้กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดให้โครงการหรือกิจการที่ต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการประเภทการดำเนินโครงการก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป

/หรือมี...

หรือมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไปต้องเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชั้นขออนุญาตก่อสร้างต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ส่วนปัญหาว่า คำว่า “พื้นที่ใช้สอย” มีความหมายหรือขอบเขตเพียงใดนั้น แม้ไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายใดได้กำหนดนิยามความหมายไว้ แต่โดยที่คำว่า “พื้นที่ใช้สอย” ย่อมมีความหมายในตัวเองอยู่แล้วว่าเป็นพื้นที่ที่บุคคลสามารถเข้าอยู่หรือสามารถใช้สอยในพื้นที่ของอาคารนั้นๆ ประกอบกับข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงกำหนดอาคารประเภทควบคุมการใช้ พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒ ได้ให้นิยาม “พื้นที่อาคาร” หมายความว่า พื้นที่ของพื้นของอาคารแต่ละชั้นที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ภายในขอบเขตด้านนอกของคานหรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตด้านนอกของผนังของอาคาร และหมายความรวมถึงเฉลียงหรือระเบียงด้วย แต่ไม่รวมพื้นดาดฟ้าหรือบันไดนอกหลังคา จากคำนิยามดังกล่าว พื้นที่อาคารย่อมมีความหมายเช่นเดียวกับพื้นที่ใช้สอย กล่าวคือ เป็นพื้นที่ที่บุคคลสามารถเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยในพื้นที่อาคารนั้นๆ เช่นเดียวกัน ยกเว้นพื้นที่ดาดฟ้าหรือบันไดนอกหลังคาเท่านั้นที่ไม่ถือว่าเป็นพื้นที่อาคาร เมื่อพยานผู้เชี่ยวชาญได้คำนวณหาพื้นที่ของอาคารตามสำเนาแบบแปลนที่ศาลปกครองชั้นต้นได้ส่งมา ว่า ๒.๑ พื้นที่อาคารชั้น ๑ มีพื้นที่ ๔๘๙.๕๖ ตารางเมตร ๒.๒ พื้นที่อาคารชั้นลอย มีพื้นที่ ๒๓๕.๒๒ ตารางเมตร ๒.๓ พื้นที่อาคารชั้น ๒ มีพื้นที่ ๔๐๒.๗๓ ตารางเมตร ๒.๔ พื้นที่อาคารชั้น ๓ มีพื้นที่ ๖๒๐.๔๙ ตารางเมตร ๒.๕ พื้นที่อาคารชั้น ๔ มีพื้นที่ ๕๖๗.๓๖ ตารางเมตร ๒.๖ พื้นที่อาคารชั้น ๕ มีพื้นที่ ๕๗๐.๓๘ ตารางเมตร ๒.๗ พื้นที่อาคารชั้น ๖ มีพื้นที่ ๕๗๐.๑๔ ตารางเมตร ๒.๘ พื้นที่อาคารชั้น ๗ มีพื้นที่ ๕๗๕.๔๖ ตารางเมตร ๒.๙ พื้นที่อาคารชั้นห้องเครื่องลิฟต์ มีพื้นที่ ๕๗.๕๘ ตารางเมตร สรุปพื้นที่อาคารทั้งหมดมีพื้นที่ ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร โดยอาคารของผู้ร้องสอดไม่มีดาดฟ้าหรือบันไดนอกหลังคา จึงเป็นการคำนวณพื้นที่อาคารที่บุคคลสามารถเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยภายในอาคารพิพาท และถือว่าเป็นพื้นที่ใช้สอยอาคารตามเอกสารท้ายประกาศ ๑ ลำดับที่ ๓๑ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดที่อ้างว่า การคิดคำนวณพื้นที่ของพยานผู้เชี่ยวชาญเป็นการคิดคำนวณพื้นที่อาคาร มิใช่เป็นการคำนวณพื้นที่ใช้สอยอาคารจึงฟังไม่ขึ้น ดังนั้น เมื่อพื้นที่ใช้สอยตามแบบแปลนอาคารของผู้ร้องสอดที่ยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีในการขออนุญาตก่อสร้างอาคารมีพื้นที่ใช้สอย ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร จึงเป็นกรณีที่เป็นโครงการซึ่งอยู่ในข่ายที่ผู้ร้องสอดต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบการขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารตามข้อ ๓ ของประกาศ

/กระทรวง...

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ร้องสอดได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร (แบบ ข.๑) ฉบับลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก ๗ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นอาคารชุดพักอาศัยลงบนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๑๘๐๕๔ เลขที่ดิน ๒๗๔ ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยไม่ได้จัดทำจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมยื่นไปด้วย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ร้องสอดเพื่อทำการก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวม ชนิด ค.ส.ล. ๗ ชั้น และชั้นลอย ๑ ชั้น จำนวน ๕๓ ห้อง จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นอาคารชุดพักอาศัย จึงเป็นการออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นการออกคำสั่งทางปกครองโดยมิได้ปฏิบัติตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดฟังไม่ขึ้น

สำหรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เพื่อเป็นมาตรการรองรับเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลช้างเผือก ที่ ชม ๒๒๘๐๓/๒๑๑๑ (ฉบับไม่ลงวันที่) ส่งแบบสอบถามขอทราบความคิดเห็นต่อการขออนุญาตก่อสร้างอาคารของผู้ร้องสอด ไปให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในรัศมีรอบอาคารที่ยื่นขออนุญาตประมาณ ๑๐๐ เมตร แสดงความคิดเห็นโดยนำหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้โดยอนุโลม โดยได้แสดงลักษณะของอาคารที่ขออนุญาตก่อสร้าง โดยมีแผนที่โดยสังเขปผังบริเวณ และแบบแปลนพื้นของอาคารให้พิจารณา นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีจัดการประชุมในลักษณะของการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเพื่อให้รับทราบถึงเรื่องดังกล่าวก่อนแล้วนั้น เห็นว่า ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ร้องสอดยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่พิพาท ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ ๒ วรรคสอง กำหนดว่า การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นดังกล่าว ต้องจัดทำโดยบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ชำนาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งเอกสารท้ายประกาศ ๒ ได้กำหนดแนวทางการจัดทำรายงาน

/การวิเคราะห์...

การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยจะต้องดำเนินการตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคม และแนวทางการประเมินผลกระทบทางสุขภาพในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วย เมื่อคดีนี้ผู้ร้องสอดไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแนวทางดังกล่าว ซึ่งรวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีไปพร้อมกับการยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารและต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างไรก็ดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลช้างเผือก ที่ ชม ๖๒๘๐๓/๒๑๑๑ (ฉบับไม่ลงวันที่) ส่งแบบสอบถามขอทราบความคิดเห็นต่อการขออนุญาตก่อสร้างอาคารของผู้ร้องสอด ไปให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในรัศมีรอบอาคารที่ยื่นขออนุญาตประมาณ ๑๐๐ เมตร เพื่อให้เห็นความคิดเห็น โดยนำหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้โดยอนุโลม โดยได้แสดงลักษณะของอาคารที่ขออนุญาตก่อสร้าง มีแผนที่โดยสังเขป ผังบริเวณและแบบแปลนพื้นของอาคารให้พิจารณา และได้จัดการประชุมในลักษณะของการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ เพื่อให้รับทราบถึงเรื่องดังกล่าวก่อนออกใบอนุญาตพิพาทให้แก่ผู้ร้องสอดนั้น ไม่อาจถือได้ว่าเป็นการให้ประชาชนมีส่วนร่วมตามแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่อย่างไรก็ดี อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า เมื่อได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างอาคารแล้วพบว่าสภาพพื้นที่หน้างานมีความลาดเอียงต่างระดับกันในขอบเขตของที่ดินประมาณ ๘๐ เซนติเมตร ส่งผลให้พื้นที่จอดรถได้อาคารชั้น ๑ ไม่สามารถใช้จอดรถได้ตามแบบแปลน ประกอบกับมีแนวระบบท่อน้ำเสีย น้ำทิ้ง พาดผ่านบริเวณดังกล่าว ผู้ร้องสอดจึงได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีขอแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้างฉบับเดิมตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยการขอแก้ไขแบบแปลน ผังบริเวณ และแบบแปลนเดิม แปลนพื้นที่ ๑ เลขที่ A - ๐๑ แผ่นที่ ๕ พิกัดเส้นแนวนอน ๖ และ ๗ เส้นแนวตั้ง B, C, D และ E แบบแปลนเดิมออกแบบก่อสร้างเป็นพื้นที่สำหรับจอดรถยนต์ รวม ๖ ช่องจอด แต่สภาพพื้นที่หน้างานจริงไม่สามารถก่อสร้างพื้นที่จอดรถยนต์ได้ เนื่องจากพื้นที่มีความลาดเอียงต่างระดับในขอบเขตของที่ดิน และมีแนวระบบท่อน้ำเสีย น้ำทิ้งพาดผ่าน จึงขอแก้ไขแบบแปลน ผังบริเวณและแบบแปลนในบริเวณดังกล่าวด้วยการยกเลิกพื้นที่สำหรับจอดรถด้วยการก่อผนังอิฐ

/ฉาบปูน...

ฉาบปูนกันพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งจะทำให้พื้นที่ที่คำนวณลดลงไปจำนวน ๑๑๐.๙๖ ตารางเมตร และขอแก้ไขแบบแปลนเดิม แปลนพื้นที่ห้องเครื่อง LIFT เลขที่ A - ๐๙ แผ่นที่ ๒๐ พิกัดเส้นแนวนอน ๔, ๕ และ ๖ เส้นแนวตั้ง F และ G แบบแปลนเดิมออกแบบก่อสร้างเป็นห้องเครื่องลิฟท์ (Machine Lift Room) และบันไดทางขึ้นห้องเครื่องลิฟท์ ในระหว่างการก่อสร้างเทคโนโลยีของระบบลิฟท์โดยสารที่สั่งซื้อมาติดตั้งไม่ต้องใช้ห้องเครื่องลิฟท์ จึงขอแก้ไขแบบแปลน ผังบริเวณ และแบบแปลนพื้นที่ห้องดังกล่าว ด้วยการยกเลิกก่อสร้างห้องเครื่องลิฟท์ และบันไดขึ้นชั้นห้องเครื่องลิฟท์ ทำให้พื้นที่ที่ถูกลดลงเหลือ ๓๘.๐๕ ตารางเมตร รวมพื้นที่ที่ลดลงจำนวน ๑๔๙.๐๑ ตารางเมตร ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลช้างเผือกที่ ชม ๕๒๒๐๓/๔๑๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า เทศบาลตำบลช้างเผือกได้อนุญาตให้ผู้ร้องสอดแก้ไขแบบแปลน ผังบริเวณ และแบบแปลน พื้นที่อาคารลดลงจากใบอนุญาตเดิมเท่ากับ ๑๔๙.๐๑ ตารางวา โดยผู้ร้องสอดได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารตามแบบแปลน ผังบริเวณ และแบบแปลนที่แก้ไขจนเสร็จสิ้นแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกใบรับรองการก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๖) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ร้องสอดแล้ว หากคำนวณพื้นที่ตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งมีพื้นที่ ๓,๘๖๔ ตารางเมตร พื้นที่อาคารตามใบอนุญาตก่อสร้างลดลงเหลือ ๓,๗๑๔.๙๙ ตารางเมตร หรือหากคำนวณตามความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่คำนวณได้พื้นที่ ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร ก็จะเหลือพื้นที่ ๓,๙๓๙.๙๑ ตารางเมตร นั้น เห็นว่า การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยอาคารต้องคิดคำนวณในขั้นตอนการขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร โดยต้องคิดคำนวณจากแบบแปลนของอาคารขณะที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต เมื่อได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้นว่า พื้นที่ใช้สอยอาคารตามแบบแปลนอาคารของผู้ร้องสอดขณะยื่นขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารมีพื้นที่ใช้สอยรวม ๔,๐๘๘.๙๒ ตารางเมตร ซึ่งเป็นกรณีโครงการอยู่ในข่ายที่ผู้ร้องสอดต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีไปพร้อมกับการขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ทั้งนี้ ตามข้อ ๓ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อนุญาตให้ผู้ร้องสอดก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวม โดยไม่ปรากฏว่าผู้ร้องสอดได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมยื่นไปด้วย จึงเป็นการออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ร้องสอดยื่นคำร้องลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ขอแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้างดังกล่าวโดยการปรับลดพื้นที่ใช้สอยอาคาร

/ตามแบบแปลน...

ตามแบบแปลน ผังบริเวณ และแบบแปลนเดิม และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาล ตำบลช้างเผือก ที่ ชม ๕๒๒๐๓/๔๑๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ อนุญาตให้ผู้ร้องสอดแก้ไข แบบแปลนการก่อสร้างอาคาร นั้น จึงเป็นการแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้างอาคารในภายหลัง จึงไม่ได้ทำให้ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมายไปแล้วกลับกลายเป็นใบอนุญาตที่ชอบด้วยกฎหมาย คำอุทธรณ์ของผู้ร้องสอดฟังไม่ขึ้น

สำหรับที่ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า การนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ และการอ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้นไม่ชอบ ด้วยมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากผู้ร้องสอดไม่ได้รับหมายแจ้งกำหนดนัดพิจารณาคดีครั้งแรก และนัดฟังคำพิพากษา กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ร้องสอดได้ยื่นหนังสือมอบอำนาจ ฉบับวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ มอบอำนาจให้นายสัญญา เทียนสว่าง เป็นผู้ดำเนินการแทนผู้ร้องสอด แทนผู้รับมอบอำนาจคนเดิม คือ ว่าที่ร้อยเอก บรรพต วิหกเทียร นายสัญญาได้บอกกับเจ้าหน้าที่ ของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ร้องสอดต้องการถอนผู้รับอำนาจคนเดิม และเปลี่ยนที่อยู่ที่รับส่งหมาย จากที่อยู่ของว่าที่ร้อยเอก บรรพต เป็นที่อยู่ของผู้ร้องสอดเอง แต่ปรากฏว่าผู้ร้องสอดมาทราบ ภายหลังว่า เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลปกครองชั้นต้นได้มีการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก โดยที่ผู้ร้องสอดไม่ได้รับหมายแจ้งนัดของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ร้องสอดจึงได้ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ ขอให้นั่งพิจารณาคดีครั้งแรกใหม่ต่อองค์คณะผู้พิพากษาแต่ก็ไม่เป็นผล นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการพิจารณาคดี ให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีอย่างน้อยหนึ่งครั้งเพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงด้วยวาจาท่อนำองค์คณะพิจารณาพิพากษา วรรคสอง บัญญัติว่า ก่อนการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกให้ส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการ เจ้าของสำนวนให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ในการนี้ให้คู่กรณีมีสิทธิยื่นคำแถลง รวมทั้งนำพยานหลักฐานมาสืบประกอบคำแถลงดังกล่าวเพื่อยืนยันหรือหักล้างข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายเพิ่มเติมต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาในวันนั่งพิจารณาคดีแต่จะไม่นำมาแถลง ด้วยวาจาก็ได้... มาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การนั่งพิจารณาคดีจะต้องกระทำโดยเปิดเผย... มาตรา ๖๙ วรรคสาม บัญญัติว่า เมื่อศาลปกครองได้อ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดี ปกครองในศาลปกครองโดยเปิดเผยในวันใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ได้อ่านนั้นเป็นวันที่ศาลปกครอง มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ในการนี้ให้ศาลปกครองแจ้งให้คู่กรณีทราบกำหนดวันอ่านผลแห่งคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้นเป็นการล่วงหน้าตามสมควร ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การแจ้งข้อความ เป็นหนังสือหรือส่งเอกสารทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับ

/เป็นวันที่...

เป็นวันที่ได้รับแจ้ง... เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ร้องสอดได้มอบอำนาจให้ว่าที่ร้อยเอก บรรพต วิหคเทียร ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาลปกครองจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ปรากฏตาม หนังสือมอบอำนาจ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ และต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นได้จัดรายงาน กระบวนการพิจารณาฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ กำหนดให้วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๐ นาฬิกา เป็นวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก และกำหนดวันนัดฟังคำพิพากษาในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๐ นาฬิกา ณ ห้องพิจารณาคดีที่ ๑ อาคารศาลปกครองเชียงใหม่ โดยมีหมายแจ้ง กำหนดนัดนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกและอ่านผลแห่งคำพิพากษา (ต.๑๑.๒) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งให้คู่กรณีทราบพร้อมกับสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ตอรับ ในส่วนของผู้ร้องสอดได้ส่งถึงว่าที่ร้อยเอก บรรพต วิหคเทียร ผู้รับมอบอำนาจผู้ร้องสอด ซึ่งปรากฏตามใบตอบรับของบริษัท ไปรษณีย์ จำกัด (มหาชน) ว่า มีบุคคลชื่อ เฉลิมศรี เกี่ยวข้อง เป็นลูก ได้ลงลายมือชื่อรับไว้เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี ในชั้นนี้ของศาลปกครองชั้นต้นจึงชอบตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว ส่วนที่ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ร้องสอดได้ยื่น หนังสือมอบอำนาจฉบับวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ต่อศาลปกครองชั้นต้น มอบอำนาจให้นายสัญญา เทียนสว่าง เป็นผู้ดำเนินการแทนผู้ร้องสอดแทนผู้รับมอบอำนาจคนเดิม คือ ว่าที่ร้อยเอก บรรพต วิหคเทียร นั้น เมื่อปรากฏในสำนวนคดีของศาลปกครองชั้นต้นว่า เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ร้องสอดโดยนายสัญญา เทียนสว่าง ผู้รับมอบอำนาจ ได้ยื่นคำร้องขอของผู้ร้องสอด (ค. ๒) ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ พร้อมพยานหลักฐานต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยได้แนบหนังสือ มอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ มาด้วย แต่เมื่อเนื้อความตามหนังสือมอบอำนาจดังกล่าว ระบุแต่เพียงว่า ผู้ร้องสอดมอบอำนาจให้นายสัญญา ยื่นคำร้องขอของผู้ร้องสอด และดำเนินการตลอดจน เสร็จการ กรณีจึงต้องตีความว่า ตามหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวผู้ร้องสอดมอบอำนาจเฉพาะ ให้นายสัญญา ยื่นคำร้องขอของผู้ร้องสอดฉบับลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ และดำเนินการอื่นใด เกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอดังกล่าวจนเสร็จการเท่านั้น มิอาจตีความว่าผู้ร้องสอดมอบอำนาจให้ นายสัญญา ดำเนินคดีนี้แทนผู้ร้องสอดต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุดได้ เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ร้องสอด ได้ทำหนังสือแจ้งการถอนการมอบอำนาจให้ว่าที่ร้อยเอก บรรพต วิหคเทียร ดำเนินคดีนี้แทนผู้ร้องสอดต่อศาล ว่าที่ร้อยเอก บรรพต วิหคเทียร จึงมีอำนาจดำเนินคดีนี้แทนผู้ร้องสอดต่อศาลต่อไปได้ ที่ผู้ร้องสอดอ้างว่า นายสัญญา ได้บอกกับเจ้าหน้าที่ของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ร้องสอดต้องการถอนผู้รับมอบอำนาจคนเดิม และเปลี่ยนที่อยู่ที่รับส่งหมายจากที่อยู่ของว่าที่ร้อยเอก บรรพต วิหคเทียร เป็นที่อยู่ของผู้ร้องสอดเอง ก็เป็น

/การกล่าวอ้าง...

การกล่าวอ้างโดยไม่มีพยานหลักฐาน ประกอบกับการถอนผู้รับมอบอำนาจต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อศาล มิใช่เพียงแต่แจ้งด้วยวาจาแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล อุทธรณ์ของผู้ร้องสอดฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๐๕/๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่อนุญาตให้ผู้ร้องสอดก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยรวม นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นฟ้องด้วย

พิพากษายืน

นายอนุวัฒน์ ธาราแสวง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

 ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายธีรรัฐ อร่ามทวีทอง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

 สำนวน

นายเสน่ห์ บุญทมานพ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนนท์ อติเรกสมบัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

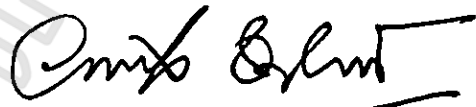
นายไพศาล บุญเกิด
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวุฒิชัย ไทยเจริญ

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อส. ๕๑/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่
อส. ๑๑๐/๒๕๖๕ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายไพศาล บุญเกิด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก
นายไพศาล บุญเกิด พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด